

Ebenezer Erskine

De wijze maagden uitgaande de bruidegom tegemoet

(1e preek)

Matthéüs 25:6 - En ter middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!

De woorden, die ik heb afgelezen zijn een gedeelte uit de welbekende gelijkenis van de tien maagden. Om die op te helderen moet u nauwkeurig acht geven op de volgende twee of drie dingen.

1e De Bruidegom over Wie hier gesproken wordt is niemand andere dan Christus Jezus de Heere, de eeuwige Zoon van God, Die van alle eeuwigheid spelende was in de wereld Zijns aardrijks, en Wiens vermakenen zodanig met van de mensen kinderen waren, dat Hij eerst onze natuur trouwde in een persoonlijke vereniging met Zichzelf, opdat er zodoende in de overeenkomst zeker soort van gelijkheid zou zijn; en zo van ons geslacht geworden zijnde komt Hij ons voor eeuwig in huwelijksgemeenschap met Hem ondertrouwen.

2^e De maagden van wie hier wordt gesproken zijn de belijders van de godsdienst, leden van de zichtbare Kerk. De Kerk of de Gemeente van Christus wordt de bruid, de vrouw des Lams, genoemd (Openb. 19:7-9): en voornamelijk worden de belijders, heiligen en gelovigen, ten minste in belijdenis, maagden genoemd, wegens de schoonheid van de heiligen, die hen behoort te versieren.

3^e De bezigheid van die maagden is, dat zij de Bruidegom tegemoet gaan. Dit zinspeelt op een gewoonte onder de Joden, die hun huwelijken 's nachts voltrokken. Wanneer de bruidegom op weg was naar de plaats, waar het huwelijk werd voltrokken, gingen de bruid met zoveel maagden als haar vergezelden, hem met lampen tegemoet, om hem naar de kamer van de bruid te geleiden. Nu, met zinspeling op deze gewoonte wordt van de belijders van de godsdienst gezegd, dat zij de Bruidegom tegemoet gaan.

4^e Let op de verschillende benamingen van deze maagden, vijf van haar waren wijs, en vijf waren dwaas. De dwazen stellen de toestand voor van belijders in naam, of geveinsde belijders, die de lamp van een belijdenis hebben, en tevreden zijn met een naam, dat zij leven, terwijl zij vervreemd zijn van het leven en de kracht van de godsdienst; door de wijze maagden hebben wij de ware heiligen te verstaan, of hen, die waarlijk gelovigen zijn, die niet alleen Christus en de Christelijke godsdienst belijden, maar die inderdaad Christenen zijn, de olie van Zijn genade en van Zijn Geest in zich hebben.

5° De gewone fout van beide deze soorten van maagden wordt ons aangewezen: zij werden allen sluimerig en vielen in slaap; alsmede de onverwachte oproeping, die zij allen ontvingen, om de Bruidegom tegemoet te gaan: (vers 6) "Ziet de Bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet." Het is het laatste zindeel van dit vers, waarover ik voornemens ben te spreken, namelijk: *Ziet de Bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet.*

Ons wordt, in vers 13, een sleutel gegeven om het algemene deel van deze gelijkenis te ontsluiten: "Zo waakt dan, want gij weet de dag niet noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal." Hoewel deze woorden hoofdzakelijk en voornamelijk betrekking hebben op de komst van Christus bij de dood, of op Zijn komst in het laatste oordeel; toch, en daarin stemmen Shepard en andere uitleggers overeen, sluiten zij Zijn andere onmiddellijke komsten, hetzij in de uitdeling van het Woord en de sacramenten, in de ordinanties, of in de voorzienigheid, niet uit, maar in, en is het de plicht van allen zich voor te bereiden op Zijn komst, en Hem gunstig te ontvangen.

De afgelezen woorden (vers 6) *zijn een verbazingwekkende oproeping of kennisgeving aan de Kerk in het algemeen, en aan ieder lid daarvan in het bijzonder, om zich gereed te maken Hem te ontvangen, omdat Hij aan de deur staat: "En te middernacht geschiedde een geroep, " enz. Wij kunnen hier acht geven op de volgende bijzonderheden:*

- (1.) Wie het zijn, die worden opgeroepen. Het zijn allen in het algemeen, beiden de wijze en de dwaze maagden. Het Evangelie wordt gepredikt aan een gemengde schare van goeden en bozen, begenadigden en onbegenadigden, volgens het bevel van Christus: "Gaaf heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie allen creaturen."
- (2.) Wij hebben hier de wijze waarop de oproep wordt gedaan. Het geschiedt door een geroep, zodat allen het kunnen horen, en gewaarschuwd worden: (Jes. 57:1) "Roep uit de keel en houd niet in, verhef uw stem als een bazuin." Leraars zijn Gods omroepers of herauten. Van Johannes de Doper wordt gezegd, dat hij was "de stem des roependen in de woestijn." Wat ook de boodschap is, die God in onze mond legt, of die van goedertierenheid of van recht is, wij moeten niet in een hoek fluisteren, maar als van de daken roepen. (Spr. 1:20, 21) "De opperste Wijsheid roept overluid daar buiten: zij verheft haar stem op de straten. Zij roept in het voorste van de woelingen; aan de deuren van de poorten spreekt zij haar redenen in de stad."
- (3.) Wij hebben hier de tijd, wanneer het geroep werd gehoord: Te middernacht, toen zij allen sluimerden en sliepen, en alle hoop op en verwachting van Zijn komst hadden opgegeven; zowel de wijze als de dwaze maagden zeiden: "Mijn Heere vertoeft te komen;" en daarom, "Een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens al nederliggende." In deze toestand, namelijk, te middernacht, onverwachts, wordt het geroep gehoord: "Ziet de Bruidegom komt."
- (4.) Hier is de oproep of kennisgeving zelf: *"Ziet de Bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet."*
Over deze woorden ben ik voornemens voornamelijk te spreken, en kunnen wij daarin op de volgende bijzonderheden acht geven.

1. De plechtigheid in het woord "Ziet", dat daar kan genomen worden om oplettendheid of verwondering te kennen te geven. Het is als de omroeper, die, als de afkondiging door de heraut is uitgeroepen, luid roept: Hoort! om de aandacht van degenen die het horen op te wekken; evenals: (in Jes. 55:1) "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren." Wij kunnen het ook aanmerken als een teken van verwondering: Ziet, en verwondert u over de heerlijkheid van de Bruidegom, die op komst is. Wanneer door de Profeten onder het Oude Testament over de Messias wordt gesproken, leiden zij, in hun profetieën aangaande Zijn komst, die gewoonlijk in met een teken van verwondering: Ziet! (Jes. 7:14) "Ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een zoon baren, en zijn naam Immanuël heten;" (Jes. 42:1) "Ziet Mijn Knecht, Die Ik

ondersteun;" (Jes. 55:4) "Ziet, Ik heb Hem tot een Getuige der volken gegeven, een Vorst en Gebieder der volken;" (Zach. 9:9) "Verheug u zeer, gij dochter Sions, juich gij dochter Jeruzalems, ziet, uw Koning zal u komen"; hetwelk te kennen geeft, dat Christus een wonderlijk Persoon is, en dat Zijn komen tot ons in goedertierenheid wonderlijk is.

2. Wij hebben hier de benaming van de Persoon, Die hier wordt aangekondigd. Hij wordt de Bruidegom genoemd, en wel de Bruidegom bij uitnemendheid, omdat er niemand van die naam is, die bij Hem te vergelijken is. Wanneer wij de naam van bruidegom horen, dan stellen wij dadelijk vast, dat er een huwelijk op handen is; zo ook hier, wanneer Christus Zich deze beminnelijke Naam en Titel geeft, dan moeten wij terstond besluiten dat er een huwelijk op handen is, dat Christus een Minnaar is, en dat Hij een bruid heeft, en een voornemen om haar te trouwen, volgens Hos. 2:18, 19: "Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid, en in barmhartigheden. En Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof, en gij zult de Heere kennen." Doch hierover later meer, zo de Heere wil.

3. Wij hebben in de woorden van onze tekst de nadering van de Bruidegom: Ziet de Bruidegom komt. Wij lezen in de Schrift van onderscheiden komsten van Christus. Er is Zijn eerste komst in het vlees, en Zijn tweede komst ten oordeel, hetzij algemeen of bijzonder. Dan zijn er Zijn afschaduwende en profetische komsten tot de Kerk onder het Oude testament, en Zijn werkelijke komst in persoon om het grote werk van de verlossing te vervullen en uit te voeren, door Zijn gehoorzaamheid, dood, en opstanding. Er is Zijn komst in de uitdeling van het Evangelie aan een kerk, of een volk. Ook is er Zijn komst, in de kracht van Zijn Woord en Geest in een dag van de bekering, tot een gemeente, of tot een bijzondere ziel, zoals toen Hij tot Zacheüs zeide: "Heden is deze huize zaligheid geschied." En dan is er nog Zijn komst in Woord en sacrament met de vernieuwde openbaring van Zijn liefde, of de vernieuwde invloeden en mededelingen van Zijn Geest der genade, zoals die waarvan wij lezen in Psalm 72:6: "Hij zal neerdalen als een regen op het nagras, als droppelen, die de aarde bevochtigen." Ik sluit in mijn voorgenomen verhandeling van deze woorden geen van deze komsten van Christus, die ik genoemd heb, uit; doch ik zal ze nu aanmerken als te zien op Zijn komst in genade en liefde, in de uitdeling van Woord en sacrament, of welke andere door Hem ingestelde ordinantie, waarin Hij Zich pleegt te openbaren en de vruchten van Zijn stervende liefde aan de zielen van Zijn volk mee te delen.

Een reden waarom ik de woorden uit dit oogpunt wens te beschouwen is, omdat Hij Zich hier voorstelt in de hoedanigheid van een bruidegom, die met het voornemen komt om te trouwen of te ondertrouwen. Wij hebben een woord, dat dit zeer gelijk is: (Hoogl. 3:11) "Ga uit, en aanschouwt, gij dochteren Sions, de Koning Salomo, met de kroon waarmee hem zijn moeder kroonde op de dag van zijn bruiloft en op de dag der vreugde zijns harten."

4. Wij zien hier, welke plicht op alle de maagden rust bij de nadering van de Bruidegom: Gaat uit Hem tegemoet. Zoals ik reeds aanstipte wordt hier gezinspeeld op de gewoonte bij huwelijken onder de Joden, in de tijd toen onze Zaligmaker op aarde was. De bruid en haar maagden gingen hem tegen de nacht tegemoet met brandende lampen, om hem met zekere huwelijksplechtigheid naar de huwelijkswoning te begeleiden. Met zinspeling op deze gewoonte wordt de Kerk in het algemeen, en alle belijders in het bijzonder, geboden en geroepen uit te gaan Christus tegemoet, wanneer Hij in de uitdeling van Zijn Woord en de ordinanties komt, of wanneer Hij komt bij de dood of het laatste oordeel. Doch wat deze uitdrukking te kennen geeft zal later voorkomen bij de behandeling van de volgende leer.

Leer. *"Dat het de onvermijdelijke plicht van elk en een ieder is, wanneer Christus, de heerlijke Ziel Bruidegom, op komst is, uit te gaan Hem tegemoet, door Hem op een gepaste wijze te ontvangen en te onthalen."* *"Ziet de Bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet."*

Ik zal slechts twee Schriftuurplaatsen bijbrengen tot bewijs en bevestiging van deze leer. De ene vindt u in Psalm 24:7, waar Christus, onder het begrip van een hooggeplaatst persoon, wordt voorgesteld als dicht bij de deuren of poorten van een groot huis, of een grote stad te komen, en dat daarop wordt uitgeroepen: Doet de poorten open, en maakt plaats om Hem in te halen; "Heft uw hoofden op, gij poorten, en verheft u, gij eeuwige deuren; opdat de Koning der ere inga." En wanneer dan de vraag wordt gesteld: "Wie is de koning der ere?" dan wordt geantwoord: "De Heere, sterk en geweldig; de Heere geweldig in de strijd". De oproep wordt weer herhaald: "Heft uw hoofden op, gij poorten, ja heft op, gij eeuwige deuren; opdat de Koning der ere inga", Nog een tekst ter zake dienende is Hoogl. 3:9 en verder, waar Christus wordt voorgesteld onder het begrip van de Koning Salomo, die zich een koets gemaakt had van het hout van Libanon. De pilaren ervan maakte hij van zilver; haar vloer van goud; haar verhemelte van purper; het binnenste was bespreid met de liefde van de dochteren van Jeruzalem. Deze staatsiekoets is niets anders dan de koets van het eeuwig Evangelie, waarin Christus, als de Bruidegom, rijdt, openbarende de heerlijkheid van Zijn Persoon en de heerlijke vinding van de Oneindige Wijsheid tot zaligheid van zondaren. En in het laatste vers wordt, evenals in mijn tekst, alle belijders van de godsdienst, die met de dochteren Jeruzalems worden bedoeld, toegeroepen: Aanschouwt de Koning Salomo met de kroon waarmee Hem Zijn moeder kroonde op de dag Zijner bruiloft, en op de dag van de vreugde Zijns harten."

In het verhandelen van deze leer zal ik, met Gods bijstand de volgende orde in acht nemen.

- I. Zal ik enige dingen vooropstellen met betrekking tot het geestelijk huwelijk waarover in deze gelijkenis gesproken wordt.
- II. Iets spreken over de Bruidegom en Zijn heerlijke innemende eigenschappen.
- III. Een weinig spreken over de bruid en de grote ongelijkheid van de partijen.
- IV. Een weinig spreken over de komst van de Bruidegom, en Zijn genadige nadering tot Zijn volk.
- V. Zal ik spreken over de betekenis van de plicht, die vereist wordt, wanneer Hij komt: Gaat uit Hem tegemoet.
- VI. Zal ik de redenen aanwijzen van de leer, waarom wij hem moeten tegemoet gaan, en een gepaste ontvangst bereiden.
- VII. Zullen wij een praktisch gebruik maken van het geheel.

I. Het eerste punt is, dat wij enige dingen zullen vooropstellen met betrekking tot het geestelijk huwelijk; want, zoals ik in de verklaring reeds zeide, een bruidegom veronderstelt een huwelijksvoornemen.

1^e God de Vader had van alle eeuwigheid een huwelijksvoornemen tussen Zijn geliefde Zoon en een uitverkoren gezelschap van het gevallen geslacht en nakroost van Adam. Christus zegt daarvan: (Matth. 22:2) Het koninkrijk der hemelen is gelijk een zeker Koning, Die Zijn zoon een bruiloft bereid had." Het huwelijk was van eeuwigheid vastgesteld in het voornemen Gods, en de bruid was aan de Bruidegom gegeven, voordat zij een aanzijn had: (Joh. 17:6) "Zij waren Uwe, en Gij hebt Mij dezelve gegeven;" (Psalm 2:8) "Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting." En dat zij Hem in een huwelijksvoornemen waren gegeven blijkt duidelijk uit hetgeen de Heere tot en over de Kerk van de heidenen door de Geest van de profetie heeft gesproken, lange tijd voordat zij door het Evangelie werden geroepen: (Jes. 54:1, 5) "Zing vrolijk gij onvruchtbare, die niet gebaard heeft, want de kinderen

der eenzame zijn meer dan de kinderen der getrouwde. Uw Maker is uw Man, Heere der heirscharen is Zijn Naam."

2^e Dit voorstel, om een bruid te trouwen uit het geslacht van Adam, werd door de Zoon van God, eer de wereld was, gunstig ontvangen en aangenomen: (Spr. 8:31) "Hij was spelende in de wereld Zijns aardrijks, en Zijn vermakingen waren met der mensen kinderen;" Psalm 40:9) "Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen;" dat wil zeggen: "Ik stem toe en ben van harte gewillig en bereid; dat zij vastgesteld; laat het in de rol des boeks worden aangetekend;" dat is: laat het in de kronieken van de hemel worden ingeschreven, en een afschrift daarvan in de Schriften van de waarheid aan zondaren van het menselijk geslacht worden gegeven, opdat zij het mogen overdenken.

3^e Het hart van de Bruidegom was zozeer er op het huwelijk gezet, dat Hij op Zich nam alle beletselen weg te nemen, die in de weg stonden; welke beletselen zo groot en onoverkomelijk waren, dat niets de almachtige kracht, bezielde met oneindige en verbazende liefde, ze kon uit de weg ruimen; en toch zijn zij door de wijsheid en kracht van de Bruidegom weggenomen.

(1.) Het eerste beletsel was de ongelijkheid van de natuur van de beide partijen. Wij kunnen licht indenken, dat op het eerste voorstel van het huwelijk de vraag werd gesteld, hoe God en de mens, de Schepper en het schepsel, ooit in een huwelijksvereniging konden samenkomen. De afstand van de naturen is oneindig en daarom kan daar geen huwelijk zijn. Wel, zegt de Zoon van God, (het Afschijnsel van de heerlijkheid des Vaders, en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid, Die er voor zorgt, dat die afstand wordt weggenomen) Ik zal de menselijke natuur aannemen in een persoonlijke vereniging; Ik zal het zaad van de vrouw, het zaad Abrahams, worden; ik zal in het vlees geopenbaard worden; ik zal Immanuël worden, God met hen, en zo zal dat natuurlijk beletsel worden opgeruimd: Ik zal op gelijke hoogte als de bruid gaan staan, en zo zal ik haar een geschikte hulp zijn.

(2.) Een tweede beletsel ontstaat uit de wet. O, zegt de wet, ik heb een aanklacht tegen de voorgenomen bruid. Zij was eens aan mij getrouwd, en ik beloofde haar de erfenis des levens onder voorwaarde, dat zij mijn geboden een volmaakte gehoorzaamheid zou bewijzen; doch zij is ongehoorzaam geworden, en heeft gehoereerd, en ligt onder de vloek, en daarom kan er van een huwelijk geen sprake zijn. Wel, zegt de Bruidegom, Ik zal dat beletsel ook wegnemen, Ik zal een vloek voor haar worden, en haar zodoende van de vloek verlossen; Ik zal het handschrift, dat tegen haar is, hetwelk haar enigerwijze tegen is, vernietigen.

(3.) Ja maar, zegt de rechtvaardigheid, ik sta op een volkomen voldoening, want zonder de dood en zonder bloedstorting zal geen vergeving geschieden. Goed, zegt de Bruidegom, Ik zal voor haar en in haar plaats sterven; het zwaard van de gerechtigheid zal in Mijn bloed worden gedoopt, in plaats van in het hare; Mijn leven zal een losprijs zijn voor het hare; Ik zal om haar overtredingen verwond, en om haar ongerechtigheden verbrijzeld worden; Ik zal zonde worden gemaakt voor haar.

(4.) Een andere hinderpaal, die uit de weg geruimd moet worden, is deze: De bruid haat de Bruidegom, zij is geheel afkerig van het huwelijk, en wat zal nu in dit geval gedaan worden? Wel, zegt de Bruidegom, ik zal op mij nemen haar genegenheid te winnen: (Psalm 110:3) "Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag van Mijn heirkraft", Ik zal haar trekken met mensenzelen, met touwen van de liefde, en dan zullen haar genegenheden worden ingewonnen, en "zij zal Mij noemen: mijn Man" (Hos. 2:15).

(5.) Nog een voornaam beletsel voor het huwelijk is, dat de bruid een wettige gevangene is van de zonde en de satan: Wat, zegt de duivel, zou de wettige gevangene worden vrijgelaten? Beide de wet en de rechtvaardigheid hebben haar in mijn macht gegeven; daarom zal ik mijn gevangene niet loslaten. Ja maar, zegt de gezegende Bruidegom, wel is waar, dat u de wet en de rechtvaardigheid aan uw zijde hebt; doch ik zal de wet vervullen en de rechtvaardigheid voldoen, en zodoende zal uw kop vermorzeld worden, en de gevangene van de rechtvaardige ontkomen, en aan de machtige zal de vang ontnomen worden. Ik zal haar verlossen door koop en door kracht. En dienovereenkomstig heeft Hij de overheden en machten uitgetogen en de bruid met alle macht uit de gevangenis van de duivel gehaald, zeggende tot de gevangenen: "Gaat uit."

Uit hetgeen gezegd is blijkt, dat het hart van de Bruidegom ten eerste op het huwelijk gesteld is. Hij verlangde sterk gedoopt te worden met Zijn Eigen bloed, om haar verlossing te volbrengen; en haar verlossing voleindigd hebbende verlangt Hij naar de dag van de ondertrouw, wanneer Hij de liefde en genegenheid van de bruid wint. Zozeer was het hart van de Bruidegom op het huwelijk gezet, dat Hij, toen Hij de bruid in gevaar zag van verloren te gaan, als het ware, uit de schoot des Vaders vloog; al de heerlijkheid van de hemel achterliet; de heirlegers van de hel en van de aarde doortrok; ja de legioenen van de toorn van Zijn Vader tegemoet trok ten strijde, om haar bevrijding te volbrengen. Hiervan lezen wij in Jes. 63:1: "Wie is Deze, Die van Edom komt, met besprenkelde klederen van Bozra? Die versierd is in Zijn gewaad? Die voorttrekt in Zijn grote kracht? Ik ben het, Die in gerechtigheid spreek, Die machtig ben te verlossen." En in vers 3 "Ik heb de pers alleen getreden, en daar was niemand van de volkeren met Mij."

4^e In de vierde plaats stellen wij voorop, dat het genadeverbond het huwelijkscontract is, waarvan het plan in de Raad des vredes tussen de Vader en de Zoon, van alle eeuwigheid was overeengekomen: (Psalm 89:4) "Ik heb een verbond gemaakt met Mijn uitverkorene, ik heb Mijn Knecht David gezworen." Het werd oorspronkelijk met de Bruidegom, als het Hoofd, de Man en Plaatsbekleder van de bruid, gemaakt, en Hij neemt daarin op Zich, dat de genade van God zal heersen en verheerlijkt worden door Zijn gerechtigheid tot haar eeuwig leven en haar eeuwige zaligheid. Als de Borg van het verbond neemt Hij op zich de voorwaarde ervan te vervullen door Zijn gehoorzaamheid tot de dood; Zijn bruid uit de handen van de rechtvaardigheid te kopen, door de losprijs van Zijn bloed voor haar te betalen, en op dezelfde tijd al de zegeningen en goederen van het verbond ten dienste van haar te kopen; alsmede, dat Hij, door de kracht van Zijn Woord en Geest haar Zijn verbond zal doen aangrijpen, haar binnen de band van het verbond zal brengen, en geven, dat zij daarvan, volgens de orde van het verbond, op de rechte tijd een krachtdadige toepassing zal maken: en dat Hij haar Zich ondertrouwen zal "in gerechtigheid, en in gericht en in goedertierenheid, en in barmhartigheden; ja, dat Hij haar Zich zal ondertrouwen in geloof, en dat zij de Heere zal kennen" (Hos. 2:18, 19).

5^e In de dag van de ondertrouw is dit alles vervuld. De Bruidegom stelt Zich aan de bruid voor in Zijn goddelijke en menselijke heerlijkheid, volheid en voortreffelijkheden. Hij maakt, dat het licht van de kennis der heerlijkheid Gods, en Zijn Persoon, in haar hart schijnt; waardoor zij hem krijgt te zien, en zo verliefd op Hem wordt, dat zij niet kan nalaten uit te roepen: "O! Hij is veel schoner dan de mensenkinderen, Hij is als de appelboom onder de bomen des wouds, Hij draagt de banier boven tienduizend, Hij is blank en rood, zijn gestalte is als de Libanon, uitverkoren als de cederen; zijn gehemelte is enkele zoetheit, en al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste, ja zo een is mijn Vriend; als ik tien duizend harten en handen had te geven, zou Hij ze alle hebben. Ik heb lust in Zijn Persoon; een welbehagen in het

contract, dat Hij gemaakt en met Zijn bloed ondertekend heeft; ik heb een welbehagen in al de beloften; mijn lust is in Zijn wet, ik zal Hem volgen overal waar Hij heengaat." Op, deze wijze wordt het huwelijk gesloten en overeengekomen: (Jes. 55:3) "Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden Davids"; (Jer. 32:40) "En Ik zal een eeuwig verbond met hen maken, dat Ik van achter hen niet zal afkeren, opdat Ik hen weldoe; en Ik zal Mijn vrees in hun hart geven, dat zij niet van Mij afwijken. Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten."

II. Ons tweede punt is, dat wij een weinig zullen spreken over *de gezegende Bruidegom, van Wie hier wordt gezegd, dat Hij op komst is*. "Ziet de Bruidegom komt!"

Doch o! Wie zou over Hem kunnen spreken zoals het behoort? Wij kunnen, wanneer wij over Hem spreken, slechts de raad verduisteren met woorden zonder wetenschap; en geen wonder, want Hij is de onuitsprekelijke gave Gods. Al de heiligen, die ooit op aarde waren, en alle getrouwe leraars, martelaren, en getuigen, die ooit in de strijdende Kerk waren, hebben altijd met lof van Hem gesproken, maar zij hebben altijd erkend, dat Hij boven allen lof verheven was. Het meeste, dat zij van Hem konden zeggen, was dat al wat aan Hem is, geheel begeerlijk is, en dat er niemand in de hemel of op aarde is, die in het minste bij Hem kan worden vergeleken. Vraagt de ontelbare schare van engelen, en de geesten van de volmaakt rechtvaardigen, die Hem zien gelijk Hij is, en Hem kennen gelijk ook zij van Hem gekend zijn, wat hen van Hem dunkt. Alles wat zij van Hem kunnen zeggen is: "Hij is waardig het boek te nemen, en zijn zegelen te openen. Waardig is het Lam, dat geslacht is." Doch *hoe* waardig Hij is, dat kunnen zij niet zeggen, Zijn lof is in al de gemeenten, beide in de strijdende en de triomferende Kerk. Hun lofzeggingen zijn echter slechts een diepe stilte, in vergelijking van hetgeen Hij is en verdient: (Psalm 65:2) "De lofzang is in stilheid tot u, o God, in Sion; gaat uit en aanschouwt Hem, gij dochteren Sions, want ziet Hij komt, gaat uit Hem tegemoet.

Alles wat ik van Hem zal zeggen zal begrepen zijn in het antwoord op een paar vragen, die de een of andere arme ziel zou willen stellen, betreffende de gezegende Bruidegom. Zij, die Christus liefhebben, en graag met Hem zouden willen trouwen, hebben gewoonlijk veel over Hem te vragen.

Vraag 1. Zeg ons, *als u het weet, wat de Naam van de Bruidegom is?*

Antwoord. Dat is niet zo gemakkelijk te beantwoorden, want het is een gedeelte van de geloofsbelijdenis van Agur: (Spr. 30:4) "Wie is naar de hemel opgeklommen en nedergedaald? Hoe is Zijn Naam, en hoe is de Naam Zijns Zoons, zo gij het weet? Toen Manóach de Engel vroeg wat Zijn Naam was, opdat hij Hem mocht vereren, antwoordde Hij, namelijk Christus de Engel des verbonds: "Waarom vraagt gij dus naar Mijn Naam, Die is toch (verborgen; Engelse overzetting) wonderlijk." Zijn Naam is zo verborgen, dat niemand Hem Heere kan noemen, dan door de Heilige Geest. U kunt Zijn Naam in uw Bijbels leren, en toch zal Zijn Naam een geheim zijn, zolang niet de Geest des Heeren die voor u ontsluit, door Zijn Persoon in uw ogen te verheerlijken, en eerst dan en niet eerder, zult u uitroepen: O! Zijn Naam is als een olie, die uitgestort is. O! Hij heeft een Naam, die boven allen naam is, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst. In de Naam van Jezus zal zich buigen alle knie van degenen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn; en alle tong zal belijden, dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid God des Vaders.

Ik zal met u over enige schriftuurlijke Namen van de Bruidegom spreken. O! Ziet tot Hem op, dat Hij u daarin iets van Zijn heerlijkheid mag doen zien!

- *Zijn Naam is Jezus*. Nu, wat dunkt u van die Naam? "Gij zult Zijn Naam heten Jezus, want Hij zal Zijn volk zaligmaken van hun zonden." O verloren zondaar, kauwt de Naam van deze Bruidegom, als een zoete bete onder uw tong.

- *Zijn Naam is Christus*, of de vermaarde *Messias*, de Gezalfde Gods. Genade is uitgestort in Zijn lippen, want God, Zijn Vader, heeft Hem gezalfd met vreugdeolie boven Zijn medegenoten.
- *Zijn Naam is de Heere*, want Hij is de Heere van alles; de Heere der heren. Hij is Gods eerstgeborene, Die Hij verhoogd heeft boven de koningen der aarde; ja, alle koningen van de aarde moeten Hem op ene of andere tijd hulde bewijzen, en geen wonder, want "door Hem heersen de koningen en stellen de vorsten gerechtigheid."
- Wat is Zijn Naam? *Zijn naam is Immanuël. Godmens of God met ons*, om onze twistzaak te twisten; om het voor ons op te nemen tegen de oude slang; en dienovereenkomstig heeft Hij zijn kop vermorzeld, en door de dood tenietgedaan degene, die het geweld des doods had.
- Wij vinden een hele rij namen van de Bruidegom bij elkaar in Jes. 9:5; waar de bruid, de vrouw des Lams, in haar heerlijke Man roemende, in heilige verrukking uitroept: *"Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst."*

1^e Zijn Naam is een grote, heerlijke en vermaarde Naam, een Naam, die boven allen naam is: (Filip. 2:9-11) "God heeft Hem uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is; opdat in de naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn; en alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid Gods des Vaders." Zo ook: (Ef. 1:20, 21, 22) "God heeft Hem gezet tot Zijn rechterhand in de hemel. Ver boven alle overheid en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst. En heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem de gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen."

2^e Zijn Naam is een geurige Naam: (Hoogl. 1:3) "Uw oliën zijn goed tot reuk, Uw Naam is een olie, die uitgestort wordt; daarom hebben U de maagden lief." O vrienden! In de Naam van Christus is zo'n welriekende geur, dat een arme ziel, wanneer zij die eens heeft geroken, Hem nooit kan vergeten, en de gedachtenis daarvan een maaltijd en een banket voor haar is: (Jes. 26:8, 9) "Wij hebben ook in de weg Uwer gerichten U, o Heere, verwacht; tot Uw Naam en tot Uw gedachtenis is de begeerte van onze ziel. Met mijn ziel heb ik U begeerd in de nacht, ook zal ik met mijn geest, die in het binnenste van mij is, U vroeg zoeken."

3^e Zijn Naam is een geneeskrachtige Naam. Als het geloof werkzaam is met Zijn Naam, dan verheugen zich de beenderen, die verbrijzeld waren; dat doet de blinden zien, de doven horen, de kreupele springen als een hert, en de tong des stommen juichen.

4^e Zijn Naam is een Naam tot beschutting en verbergung. Wanneer stormen loeien, hetzij van de hemel, van de aarde, of van de hel, dan is (Spr. 18:10) "de Naam des Heeren een sterke toren; de rechtvaardige zal daarheen lopen, en in een hoog vertrek gesteld worden." Hij is niet alleen een sterke, meer ook een onneembare Toren, de poorten van de hel zullen die ziel niet overweldigen, die daarheen de toevlucht heeft genomen.

5^e Zijn Naam is een aantrekkelijke Naam, Hij trekt hart en ziel tot Zich; op het geklank van deze Naam zullen de volkeren tot de gezegende Silo vergaderd worden. Wat maakt het Evangelie tot een kracht Gods tot zaligheid? Wel, het is de tentoonspreading van de heerlijkheid van Zijn vermaarde Naam: "Zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zegt Christus, zal Ik ze allen tot Mij trekken."

6° Zijn Naam is een verlichtende Naam voor de arme ziel, die in de duisternis wandelt; (Jes. 50:10) "als hij in de duisternissen wandelt en geen licht heeft; dat hij betrouwe op de Naam des Heeren, en steune op zijn God." Dit geeft duidelijk te kennen, dat een lichtstraal van de Naam van Christus, door het oog van het geloof opgevangen, onder de donkerste wolken van verlatenheid, het licht uit de duisternis in de ziel zal doen schijnen. En geen wonder, want Hij is "het Licht der wereld, het waarachtige Licht, de Zon der gerechtigheid."

7° Zijn Naam is een levendmakende en verlevendigende Naam. Door de Naam van Jezus worden de doden opgewekt, en geen wonder, want een van Zijn Namen is het Leven, en de Opstanding en het Leven. Laat een kwijnende gelovige, wanneer hij met de gesnedene moet zeggen: (Jes. 56:3) "Ziet, ik ben een dorre boom, " slechts de Naam van de Heere Jezus horen, als hij slechts een glimpje van de heerlijkheid van Zijn Persoon ziet, zal hij geneigd zijn met de apostel uit te roepen: (Kol. 3:3) "Ik ben gestorven, en mijn leven is met Christus verborgen in God;" of, (Gal. 2:20) "Ik ben gestorven, en mijn leven is met Christus gekruist. En ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons Gods, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft."

8° Zijn Naam is een overwinnende Naam in de hemel, zo, dat onze gebeden, als Zijn Naam een plaats vooraan in onze gebeden krijgt, zullen overwinnen, en gehoord, en genadig verhoord worden: (Joh. 14:13) "En zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen." Deze Naam maakt onze gebeden welriekend als wierook.

9° Het is een waardige Naam. In Jak. 2:7 staat, in betrekking tot de rijke met de gouden ring aan de vinger en de sierlijke kleding: "Lasteren zij niet de goede Naam, die over u aangeroepen is." De triomferende schare in de hemel weet ook, dat het zo is, want zij zingen de lof van Zijn Naam, zeggende: "Waardig is het Lam, Dat geslacht is" (Openb. 5:9).

10° Het is een duurzame en eeuwige Naam: (Psalm 72:17) "Zijn Naam zal zijn tot in eeuwigheid; zolang als er de zon is zal Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant worden; en zij zullen in Hem gezegend worden: alle heidenen zullen Hem welgelukzalig roemen. En geloofd zij de Naam Zijner heerlijkheid tot in eeuwigheid, en de ganse aarde worde met Zijn heerlijkheid vervuld." Deze Naam zal de ganse eeuwigheid door in de hemel een lieflijk gezang uitmaken.

Nu, vrienden, wat dunkt u van de Bruidegom, wanneer u over Zijn Naam hoort spreken? Wilt u met Hem in ondertrouw komen? Wilt u met Hem trouwen? Kunt u met uw hart zeggen: O, als ik tienduizend harten en handen had, ik zou ze alle aan Hem geven? Als dit de taal van uw hart is, dan is de koop gesloten; Hij is de Bruidegom en u bent de bruid, de vrouw des Lams.

Vraag 2. *O, ik zou graag meer van Hem horen. Wilt u mij vertellen van welke geboorte en afkomst de Bruidegom is? Van Wie Hij is afgestamd?*

Antwoord. Ik kan u iets over Zijn stamboom meedelen: Hij is van het zaad Davids naar het vlees; Hij is de nakomeling van oude koningen, zoals u uit Zijn stamboom kunt zien (Matth. 1 en Lukas 3.). Vraagt u naar Zijn Goddelijke afkomst, dan is Hij de eniggeboren Zoon des Vaders, het Afschijnsel van Zijns Vaders heerlijkheid. en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid." Doch wat de wijze van Zijn generatie betreft, wie kan die verklaren? Dat is een verborgenheid, en de verborgen dingen zijn voor de Heere. U kunt uit deze paar woorden slechts zien, dat de Bruidegom van zo'n verheven afkomst is, dat het een wonder is, dat Hij iemand van het gevallen Adams geslacht wil trouwen.

Vraag 3. *Wat is de Persoonlijke waardij en uitnemendheid van de Bruidegom?*

Antwoord. Er is zo'n goddelijke heerlijkheid in Zijn Persoon, dat de glans daarvan de zon in het uitspannel verdonkert, zodat zij slechts een haren zak en duisternis schijnt te zijn. Er is zo'n heerlijkheid in Zijn persoon, dat het de ogen van de engelen verblindt Hem te aanschouwen: (Jes. 6:2, 3) "Zij bedekken hun aangezichten met hun vleugelen, en roepen elkaar toe: Heilig, heilig, heilig is de Heere der heirscharen; de ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol." Al de volmaaktheden van de Godheid blinken met middaggluister en heerlijkheid uit in de Persoon van onze heerlijke Bruidegom. De volheid van de Godheid woont lichamelijk in Hem. Hij is "in de gestaltenis Gods en acht het geen roef Gode evengelijk te zijn." Zo heerlijk is de Persoon des Bruidegoms, dat Hij elk oog en hart, dat Hem aanschouwt, bekoort, en Zijn heerlijkheid enigermate meedeelt aan elke ziel, die Hem met het oog van het geloof ziet: (2 Kor. 3:18) "En wij allen met ongedekt aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde Beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest." De bruid wordt door het aanschouwen van de Bruidegom als "des konings dochter, geheel verheerlijkt inwendig; zij ziet er uit als de dageraad, schoon gelijk de maan, zuiver als de zon, schrikkelijk als slagorden met banieren. Gaat uit, gij dochteren Sions, " en aanschouwt Zijn heerlijkheid.

Vraag 4. *Welke zijn de gaven en hoedanigheden van de Bruidegom?*

Antwoord. Zijn hoedanigheden zijn zo zeldzaam en buitengewoon dat de tong ze niet kan uitspreken, noch het hart ze kan bevatten. Om Hem aan uw achting, liefde en genegenheden aan te prijzen, zal ik u enkele hoedanigheden voorstellen, die Hem aan elke redelijke ziel kunnen aanbevelen.

1. Wat schoonheid betreft, Hij is blank en rood, Hij draagt de banier boven tienduizend, Zijn gestalte is als de Libanon, uitverkoren als de cederen; Hij is veel schoner dan de mensenkinderen, en al wat aan Hem is, is zeer begeerlijk.
2. Wat wijsheid betreft, al de schatten van wijsheid en kennis zijn in Hem verborgen: Hij is wijs van hart en machtig van raad. Hij is zo wijs, dat Hij al de macht en geslepenheid van de hel en de aarde heeft te schande gemaakt; hoewel Zijn vijanden in hun raadslagen zo diep graven als de hel, toch zijn de hel en het verderf naakt voor hem, Hij vangt de wijzen in hun arglistigheid, dat de raad van de verdraaiden gestort wordt; Hij deelt wijsheid mee aan de onnozele bruid, en maakt haar wijs tot zaligheid, en Hij doet haar de verborgenheden van het koninkrijk weten, die voor de wijzen en verstandigen van de wereld verborgen zijn.
3. Wat rijkdom betreft, de Bruidegom, die aanbiedt met u te trouwen, is onmetelijk rijk; Hij is waarlijk een vermogend man, Die Zijn liefhebbers doet beërven, dat bestendig is; Zijn rijkdommen zijn onnaspeurlijk, rijkdom en eer is bij Hem, duurzaam goed en gerechtigheid.
4. Wat eer betreft, Hij is vermaard in de hemel en op aarde; "Hij heeft een Naam ver boven allen naam, die genaamd wordt." Majesteit en heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht, en Hij maakt allen, die in hem geloven, heerlijk: (Jes. 43:4) "Van toen af dat gij kostelijk zijt geweest in Mijn ogen, zijt gij verheerlijkt geweest."
5. Wat sterkte betreft, Hij is de Man van Gods rechterhand, Die Hij Zich gesterkt heeft. De sterkte van de almacht is hem, want Hij is de Sterke God, de Almachtige. Hij kwam van Edom en van Bozra, "voortrekkende in Zijn grote kracht, tonende dat Hij machtig is te verlossen."
6. Wat gezag betreft, Hij heeft macht over alle vlees, opdat Hij, al wat de Vader Hem gegeven heeft, het eeuwige leven geve. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. De "dingen, die in de hemel en op de aarde, en die onder de aarde zijn, ja alle knie moet voor Hem buigen, en alle tong moet belijden, dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid des Vaders."
7. Wat zachtmoedigheid en nederigheid betreft is Hij onvergelijklijk, en stelt Hij Zichzelf voor als ons grote Voorbeeld, opdat wij het zullen navolgen: (Matth. 11:29) "Neemt Mijn

juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben, en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen."

8. Wat standvastigheid betreft in Zijn liefde, in Zijn beloften, en in al Zijn beminnelijke voortreffelijkheden, Hij is Christus Jezus, "gisteren, en heden, en in der eeuwigheid dezelfde. Zijn naam is "Ik Ben"; Hij rust in Zijn liefde, en "verandert niet, daarom zijn de kinderen Jacobs niet verteed." Zijne beloften zijn niet als de beloften van mensen, heden ja en morgen neen; "want zoveel beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem Ja, en zijn in Hem Amen; geen jota noch tittel van hetgeen Hij zegt zal ooit voorbijgaan; bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de Heere uw Ontfermer." Dit zijn enkele, doch slechts een klein deel, van de hoedanigheden van de gezegende Bruidegom. "Gaaf dan uit, gij dochteren Sions, en aanschouwt Hem."

III. Ons derde punt was, dat ik een weinig zal spreken over *de bruid, want waar een bruidegom is, daar moet noodzakelijk een bruid zijn.*

De bruid van Christus kan hier beschouwd worden in drieërlei staat, en wel

1. Als in de staat van de natuur.
2. Als in een staat van de genade.
3. Als in de staat van de heerlijkheid.

1^e Laat ons haar eerst beschouwen als in de natuurstaat, en dan zullen wij zien, dat zij in een jammerlijke en beklaglijke staat is (ik spreek over de uitverkorenen, hetzij persoonlijk, of gezamenlijk beschouwd). Als wij haar in haar natuurlijke afkomst beschouwen, dan is zij een verdorven tak, opgeschoten uit de aangestoken wortel van de eerste Adam, in zonde ontvangen, in ongerechtigheid geboren, geheel onrein, zwart als een Moor, doordat zij tussen de potten van de hel ligt. In Ezech. 16 brengt Christus Zijn gemeente en volk haar natuurlijke staat in gedachtenis, en de Heere stelt daar de staat van het ganse menselijk geslacht voor door een levendige gelijkenis van een pasgeboren kind.

1. "Uw navel was niet afgesneden, " dat is, u voedde u met en leefde op de dingen, die beneden zijn, want "hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees." De natuur van de mens zuigt het vergif van vleselijk dingen in, en het bedenken van het vlees is de dood.

2. "Gij waart ook geenszins met zout gewreven." Zout bewaart voor bederf. De geest en de genade van God worden soms bij zout vergeleken: "hebt zout in uzelfen." Nu, de mens is van nature geheel van dit zout verstoken en moet dus geheel bedorven en verdorven zijn, waarom hij bij een verrot lijk, of bij een open graf wordt vergeleken.

3. "Geen oog had medelijden over u, om u een van deze dingen te doen." De mens is het hulpelooste van alle schepselen wanneer hij pas geboren is, voornamelijk als hij op de vlakke des velds geworpen is. Wat kan een zondaar voor zichzelf doen? Of wat kunnen engelen of mensen voor hem doen? De ganse schepping staat van ver, en roept: Wij kunnen u niet van onder de vloek van de wet, of de toorn van een vertoornde God verlossen. Daarom moet hij onvermijdelijk omkomen als het pasgeboren kind, dat op het vlakke des velds geworpen is, tenzij iemand het opneemt.

Nu, in deze toestand is de bruid van Christus wanneer Hij Zijn liefde op haar vestigt, zoals u in het 6^e en 8^e vers kunt zien: "Als Ik bij u voorbijging, zo zag Ik u vertreden zijnde in uw bloed, en Ik zeide tot u in uw bloed, Leeft, ja Ik zeide tot u in uw bloed, Leeft." Wij hebben nog een zeer duidelijke beschrijving van de mens in zijn natuurstaat in Ef. 2:1—12: "En u heeft Hij mede levendgemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden, " enz.; alsmede in Titus 3:3: "Want ook wij waren eertijds onwijs, ongehoorzaam, dwalende, menigerlei begeerlijkheden en wellusten dienende, in

boosheid en nijdigheid levende, hatelijk zijnde en elkander hatende" Zo ziet u hoe de Geest Gods de natuurlijke staat van het ganse menselijk geslacht beschrijft. O hoe moet het ons met verwondering vervullen, als wij bedenken, dat zo'n schepsel een bruid voor de Zoon van God zal worden! En toch gaat Zijn liefde alles te boven. "O die breedte, en lengte, en diepte, en hoogte van de liefde Gods."

(2.) Laat ons de bruid ook beschouwen in de staat van de genade, en zien wat een wonderlijke verandering vrije genade in haar teweegbrengt. Dit wordt ook in Ezech. 16 op sierlijke wijze door een gelijkenis voorgesteld, van vers 6 tot 14.

1. Hij maakt haar levend en geeft haar leven: vers 6, "Ik zeide tot u, Leef."
2. Hij breidt de vleugel van Zijn eeuwige gerechtigheid over haar uit (vers 8.)
3. Hij maakt met haar een huwelijksovereenkomst, binnen de band van het verbond (vers 8).
4. Hij wast en reinigt haar met het bad van de wedergeboorte (vers 9).
5. Hij zalft haar met de olie van Zijn Geest.
6. Hij bedekt en versiert haar met de versierselen van de heiligheid, de genaden van Zijn Geest (vers 11, 12).
7. Hij verleent haar een koninklijke waardigheid, en zet een kroon op haar hoofd (vers 12).
8. Hij maakt haar volmaakt in Hem, door de heerlijkheid, die Hij op haar legt (vers 14). Zo ziet u wat de liefde van Christus voor Zijn bruid doet, terwijl Hij nog slechts met haar in ondertrouw is.

(3.) Wij zouden haar ook kunnen beschouwen in een staat van heerlijkheid, wanneer het huwelijk voltrokken zal worden bij de tweede komst van Christus, doch dit is wat, het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen. Ik zal u naar slechts twee of drie teksten verwijzen, die ons een zwak licht geven van de heerlijkheid, die Christus dan op Zijn bruid zal leggen: (Matth. 13:43) "Dan zullen de rechtvaardigen blinken, gelijk de zon, in het koninkrijk huns Vaders;" (Dan. 12:3) "De verstandigen [Engelse overzetting] zullen blinken als de glans des uitspannels, en die er velen rechtvaardigen, gelijk de sterren, altoos en eeuwiglijk;" (Kol. 3:4) "Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons Leven is, dan zult u ook met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid." (1 Joh. 3:2) "Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is." Zo heb ik u een kort overzicht gegeven van de bruid in haar natuurstaat, en in de staat van de genade en van de heerlijkheid.

IV. Het vierde punt was, dat wij een weinig zullen spreken over *de komst van de Bruidegom*. "Ziet de Bruidegom komt."

Nu, om dit punt duidelijk te maken, moet u weten, dat ik voor tegenwoordig niet spreek over Christus' eerste komst in het vlees, of over Zijn tweede komst ten oordeel. Zijne eerste komst in het vlees was om Zich een bruid te kopen door zijn gehoorzaamheid en zijn dood. Zijne tweede en laatste komst, aan het einde van de wereld, zal zijn om het huwelijk plechtig te vieren en de bruid thuis te halen naar het koninklijk paleis, het huis van vele woningen, waar Hij plaats bereidt om haar te ontvangen, wanneer zij geheel gereedgemaakt zal zijn. Ik zeg, ik spreek op deze tijd over geen van deze beide, hoewel de laatste in deze gelijkenis bedoeld zal zijn. Ik zal nu spreken over die tussentijdse bezoeken, die de Bruidegom Zijn bruid brengt gedurende de tijd van de ondertrouw, voordat Hij op de laatste dag komt, om het huwelijk voor mensen en engelen plechtig te vieren.

1^e De Bruidegom komt Zijn gemeente, Zijn volk, bezoeken in de koets van Zijn voorzienigheid; ik meen Zijn goedgunstige beschikkingen, wanneer Hij komt om Sion op te bouwen, in Zijn heerlijkheid verschijnt, en Zich wendt tot het gebed desgenen, die geheel ontbloot is.

- Zo kwam de Heere toen Hij Israël met een sterke hand en uitgestrekte arm uit zijn Egyptische dienstbaarheid verlost, Egypte plaagde, hun eerstgeborenen sloeg, en ten laatste Zijn gemeente en volk door de Rode Zee voerde, terwijl Hij tegelijkertijd Farao en Zijn leger vernietigde, bij welke gelegenheid Israël dat lied zong, dat wij vinden in Exod. 15.
- Zo ook, toen Hij hun gevangenschap in Babel wendde, en hen weer in hun geboorteland vestigde; stad en tempel weer werden opgebouwd, zodat het dagelijks slachtoffer en spijsoffer weer konden geofferd worden, was dat een goedgunstig bezoek in de koets van Zijn voorzienigheid.
- Hiermede had veel overeenkomst het bezoek, dat de Heere in Zijn voorzienigheid aan dit arme land bracht, toen Hij, bij onze reformatie uit het Pausdom, onze adel, de grondbezitters en het volk opwekte om het juk van Paapse tirannie en afgodendienst af te schudden en het Evangelie van Christus te omhelzen, en de ware hervormde godsdienst door wetten en besluiten van het Parlement te bekrachtigen en vast te stellen, die nog tot op deze dag van kracht zijn, en door deze Kerk in het jaar 1638 werden aangenomen, en bij de Glorious Revolution (1688) en van die tijd af, weer wettelijk zijn goedgekeurd.
- Het waren genadige bezoeken, die de Heere Zijn Kerk bracht, als Hij in de koets van de voorzienigheid reed, met de heldere zijde naar haar toe gekeerd; en hoe dikwijls bezocht Hij bijzondere gelovigen door goedgunstige beschikkingen van de voorzienigheid, wanneer zij niets dan dood en verderf verwachtten. Hoe genadig is Hij wel tussenbeide gekomen tot hun verlossing, zodat zij met David konden zingen: (Psalm 116:6) "Ik was uitgeteerd, doch Hij heeft mij verlost; en, (Psalm 103:4) "Die mijn leven verlost van het verderf: Die mij kroont met goedertierenheid en barmhartigheden."
- Soms weer verschijnt de koets in duistere en op toorn gelijkende bedelingen, zoals wanneer Hij de rechterhand van de wrede vijand over hen verhoogt, en hen overgeeft "als slachtschapen, zodat zij de ganse dag gedood worden." Wanneer Hij hen verbreekt met breuk op breuk, en "op hen aanloopt als een geweldige;" zoals in het geval van Job, en toen Hij de drie jongelingen in de vurige oven liet werpen, en Daniël in de leeuwenkuil. Deze en dergelijke beschikkingen hebben een zeer zwart en somber aanzien, zodat in die toestand Gods volk en kinderen met Jacob zullen uitroepen: "Al deze dingen zijn tegen ons."
- Toch is die zwarte koets van de voorzienigheid bespreid en bekleed met liefde, genade en barmhartigheid, zoals bleek in het geval van Job, Daniël, de drie jongelingen, en Jacob; en zo wordt de Schrift vervuld, dat "al de wegen des Heeren goedertierenheid en vrede zijn dengenen, die Hem liefhebben," en, dat "alle dingen medewerken ten goede dengenen, die God liefhebben, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn."

Doch ik spreek nu niet zozeer over de bezoeken, die de Heere Zijn volk brengt in de koets van de voorzienigheid, als wel over de bezoeken, die Hij hun brengt in de koets van de openbaring van het Evangelie, en de door hem ingestelde ordinanties, zoals het Woord, de sacramenten, het gebed, meditatie, Christelijke bijeenkomsten, en dergelijke, die zoveel plaatsen van bijeenkomst zijn, waarin de Bruidegom Zijn bruid komt bezoeken, haar Zijn heerlijkheid openbarende, en de banier van Zijn liefde over haar ontplooiende. Wat nu de bezoeken van dit soort betreft, die Christus Zijn bruid brengt in de koets van de openbaring van het Evangelie, dienaangaande zal ik de volgende dingen aanmerken.

1^e Het eerste bezoek van onderscheidende liefde, dat Hij de bruid brengt, is in de dag van de bekering, wanneer Hij de voorhangsels van onwetendheid, ongeloof, dwaling en vooroordeel wegtrekt, en Zich zodanig aan haar openbaart in Zijn goddelijke heerlijkheid, volheid,

gepastheid en uitnemendheid, dat Hij haar hart bekoort door Zijn liefde en beminnelijkheid. Dit wordt de tijd van de ondertrouw genoemd, omdat de bruid dan haar toestemming geeft, en haar hart de Bruidegom achterna gaat, getrokken door de onweerstaanbare koorden van overwinnende liefde. Hieraan herinnert de Heere Israël, wanneer Hij zegt: (Jer. 2:2) "Ik gedenk de weldadigheid uwer jeugd, de liefde uwer ondertrouw, toen gij Mij nawandelde in de woestijn, in onbezaaid land."

2^e Het hart van de bruid zo ingewonnen of genomen zijnde door de heerlijkheid van de Bruidegom, onttrekt Hij gewoonlijk om heilige en wijze einden Zijn gevoelige tegenwoordigheid, en laat haar achter met een belofte, dat Hij op de rechte tijd zal terugkeren; zoals: (Joh. 14:18) "Ik zal u geen wezen laten; Ik kom weder tot u", of; (Joh. 14:21) "Die mij liefheeft zal van Mijn Vader geliefd worden: en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelf aan hem openbaren;" of, (Joh. 16:22) "Ik zal u wederom zien, en uw hart zal zich verblijden, en niemand zal uw blijdschap van u wegnemen." U weet, dat het niet gebruikelijk is, dat de bruidegom, zelfs na de ondertrouw, bij de bruid blijft of met haar samenwoont, zolang het huwelijk niet voltrokken is; doch daarna gaan zij samenwonen. Voor die tijd echter komt hij alleen korte bezoeken brengen; doch wanneer hij weggaat, gaat hij van haar met een belofte, dat hij weer terugkomt. Evenzo is het in dit geval: Christus verlaat Zijn volk met belofte, dat Hij hen in Zijn afwezigheid zal ondersteunen.

3^e Christus is vele malen bij de bruid, zonder dat zij het gewaar wordt. Een voorbeeld hiervan hebben wij in het geval van Jacob. De Heere verschijnt Jacob in een droom, en als hij wakker wordt zegt hij: (Gen. 28:16) "Gewis is de Heere aan deze plaats, en ik heb het niet geweten." Van Maria staat geschreven, dat zij wenende zegt: (Joh. 20:13) "Zij hebben mijn Heere weggenomen, en ik weet niet waar zij Hem gelegd hebben." Zij sprak tot Christus Zelf, maar zij wist niet, dat het Christus was; "zij menende, dat het de hovenier was, zeide tot hem: heer, zo u Hem weggedragen hebt, zeg mij waar gij Hem gelegd hebt, en ik zal Hem wegnemen." Wij zien hetzelfde bij de discipelen, die op weg waren naar Emmaüs. Christus sprak met hen en opende hun de Schriften; Hij bestrafte hen wegens hun ongeloof, en toch wisten zij niet dat Hij het was; totdat zij, bij nader inzien, tot elkaar zeiden: "Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op de weg, en als Hij ons de Schriften opende" (Joh. 24:32).

4^e Ieder bezoek, dat de Zielsbruidegom Zijn bruid brengt is een zeker onderpand van volgende bezoeken, totdat Hij aan het einde van de dag het huwelijk komt voltrekken: want; (Hos. 6:3) "Zijn uitgang is bereid als de dageraad." Gelijk de dageraad een onderpand is van het opgaan van de zon; en haar opgang een onderpand is, dat zij tot de middaghoogte zal rijzen; zo baant ieder bezoek, dat Christus de ziel brengt, de weg voor verdere ontdekkingen van Zijn heerlijkheid, totdat de dag van de heerlijkheid aanbreekt, en alle schaduwen voor altoos wegvlieden

5^e De Bruidegom heeft soms lust de bruid met Zijn bezoeken te verrassen: ja, Hij komt wel ter middernacht, wanneer zij haast niet naar Hem uitziat: (Hoogl. 6:12) "Eer ik het wist, zette Mij Mijn ziel op de wagens van Mijn vrijwillig volk." Zo ook: (Jes. 49:14, 15) Sion zegt daar: "De Heere heeft mij verlaten, en de Heere heeft mij vergeten", Doch onverwacht komt de Heere, en zegt: "Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over de zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten."

6^e Deze gevoelige verrassende bezoeken van de Bruidegom zijn slechts zeldzaam en van korte duur; zij zijn als een heldere zonnestraal, die tussen de wolken door schiet en terstond weer door een andere wolk wordt overdekt, evenals bij de verheerlijking van Christus op de berg

Thabor, toen de discipelen zagen, dat Zijn aangezicht blonk als de zon, Zijn kleding wit was als het licht, en een wolk hen plotseling overschaduwde, en een stem uit de wolk sprak: Deze is Mijn geliefde Zoon, hoort Hem." En vraagt u, waarom de bezoeken van de Bruidegom zo zeldzaam en kort van duur zijn, dan is mijn antwoord: De Heere wil dat zo, om de bruid te doen weten, dat het huwelijk nog niet voltrokken is, en zij nog in een staat van ondertrouw is: het samenwonen volgt pas op de voltrekking van het huwelijk in de hemel. Zolang de bruid nog hier in een staat van onvolmaaktheid is, kan zij een voortdurende gemeenschap met de Bruidegom, ik meen die levendige gevoelige openbaringen, niet verdragen, de oude lederzakken kunnen niet veel van die nieuwe wijn houden. Paulus zelf liep gevaar van zich te verheffen wegens de overvloed van de openbaringen, en daarom werd hem een engel van de satan gezonden, om hem met vuisten te slaan, En, op deze wijze doet Hij hen naar de hemel verlangen, waar de Bruidegom en de bruid bij elkaar zullen komen, om nooit weer te scheiden: zodat zij hier zeggen: "Ik heb begeerte om ontbonden te worden en met Jezus te zijn. Want dat is zeer verre het beste."

7^e De Bruidegom kan Zijn bezoeken dikwijls gedurende geruime tijd onderbreken, en Hij doet dat ook, Hij kan niet slechts dagen, of weken, of maanden, maar jaren, ja vele jaren achtereen wegblijven. Men meent u dat er twintig jaren voorbijgingen tussen het bezoek, dat Jacob te Bethel kreeg en dat waarvan wij lezen in Gen. 31:13, toen de Heere tot hem sprak: "Ik ben die God van Bethel, alwaar u het opgericht teken gezalft hebt, daar u Mij een gelofte beloofd hebt." Het is niets vreemds voor de heiligen, dat zij in de duisternis wandelen en geen licht zien, zodat zij met David uitroepen: (Psalm 13:2) "Hoelang, Heere, zult Gij mij steeds vergeten? Hoelang zult Gij Uw aangezicht voor mij verbergen?" (Psalm 89:50) "Heere waar zijn Uw vorige goedertierenheden?" (Psalm 77:10) "Heeft God vergeten genadig te zijn? Heeft Hij Zijn barmhartigheden door toorn toegesloten?" De reden van dit heengaan is, of, dat zij een afgod herbergen, of, om hen voor hoogmoed te bewaren, of, om het verlangen van de ziel naar Hem levendig te maken, of, om hen te onderwijzen of op te leiden tot een leven des geloofs op de belofte; want "wij wandelen hier door geloof, niet door aanschouwen."

8^e Hoewel de Bruidegom lange tijd afwezig kan zijn, toch zal Hij eindelijk terugkeren, wanneer het Zijn Eigen tijd is, die altijd de beste is voor Zijn heerlijkheid en hun welzijn. Hij zal niet altoos twisten, noch eeuwiglijk de toorn behouden. opdat de geest van de arme bruid niet in het binnenste van haar bezwijkt: (Psalm 30:6) "Des avonds vernacht het geweest, maar des morgens is er gejuich." (Jes. 54:5–8) "Uw Maker is uw Man. Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten, en in een kleine toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid zal ik Mij uwer ontfermen, zegt de Heere uw Verlosser."

9^e Laat Hem komen wanneer Hij wil, of hoe Hij wil, Hij is altijd welkom, want Hij brengt alle goed met zich mee.

Vraagt u: *Wat brengt Hij dan mee?*

Mijn antwoord is: Hij brengt Zijn Vader met Zich mee. (Joh. 14:23) "Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken." 2. Hij brengt de Trooster mee, namelijk de Heilige Geest; dan wordt de ziel als met verse olie gezalft, waardoor haar hart verblijdt en haar gedaante blinkende wordt. 3. Hij brengt vrede en blijdschap mee, "een vrede, die alle verstand te boven gaat, een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde." 4. Hij brengt overwinning over de zonde, duivel, dood en hel met zich mee; in één woord, Hij brengt vergeving van zonde en allerlei zaligheid mee. Daarom zeg ik: wanneer of hoe Hij ook komt, Hij is altijd welkom.

Doch ik stap hiervan af, en moest nu overgaan tot ons vijfde punt, om te spreken over de plicht, die van alle maagden vereist wordt, op de kennisgeving en waarschuwing, die hun wordt gegeven: Gaat uit Hem tegemoet. Maar ik bewaar dit tot een volgende gelegenheid. *De Heere zegene het gesprokene.* Amen.